

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

E Ante S

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Erinna. Vide in dictione Verunna.
Erusco as. Vide in dictione Veruco.
Eruo is. extraho. Lacta. lib. ii. Ipse sibi oculos eruat: vltos ceci sunt. Interdū Erucere est in totū destrucere. Idem lib. viii. Erucit funditus ciuitates.
Eruū genus pabuli seu leguminis. Col. Erū legat lo/ co macro nec humido: q; luxuria plerūq; corrumpit. Dicitū erū ab eruēdo. Larpif em z manu vellit.
Erullia idē qd erū. Col. Sarsena putat agros sterco rari lupino saba vitia erullia lente cicercula pifo.
Eryngion herba aculeatē mordacitatis spinosa veluti carduus: sarsina in cibos probat radice tantū q melle cynamomo z carophilo odita gustui nō iniucūda ē.
Erythace apū cibus dū operant: quā alij sandaracaz; alij cerinthūm nominant. Sic sepe fauorū inanitati/ bus inuenit/ sepelitus saporis amari. Car. Erytha cen vocant qua sauos extremos inter se cōglutināt.
Erythacea a coloribus rubedine dicitur. Brece enim epud h. u. rubo: appellatur.
Erythacus aus byeme dicit: pbenicurus gstate: quaz vulgo pectus rubēū vocat. ατο του ερυθραιου ο ματιβο: est a rubescēdo epud ακοσ pbenicurus ve ro q caudam rubeam habet: pbeni: purpureū signi/ ficat oupa cauda est.
Erythron rubrum dicitur. Col. lib. viii. Nec minus alia rutilos quos vocat epud p. eo uo hoc noie perfei z andromache filius vocatus fuit. A quo teste Solt no non solum ab arenarū colozē mare id vocatū fuit quod rubrum dicitur.
Erythra ciuitas. Sic non longe a cibus: ex qua Sibylla fuit quā numine afflata: crediderunt. Antiqua sane mulier z diuinatrix: z tēpore Alexandri.
Erythra insula Eryonis regia in mari gaditano. In ea tanta aeris benignitas fertur: vt homines parat p. gē innotales: habuit etiam canem geryones de quo fratre cerberi ita scribit Julius pollux lib. v. γυρω μοσ ο Δε γυρω ορω κυρω ο Τασρωσ φυλαστωρ ο Δε λ. οσμη του κερβερου αρνησθη Δε υρη μαλα λ. οσ.
Ery nomē montis in scyria: z nomē ciuitatis in eo sit: te in quo templū Geneti cōstruxit Eryr filius eius. Quidi. Sed dea nec patitur sic ad sua munera cogi. Colle sub vmbroso quam tenet ait: eryr. Pompo. Montū eryr maxime memorat ob delubrū Gene/ ris. Andeuenus erycina dicta est. Qui. Quid geni/ nas erycina meos sine sine dolores?

E Ante S

Estu nomē filij Isaac q; z edom. hoc est rufus z Seir quod pilosum significat appellatus est.
Esca rufus q; dat hoibus aialibus. Et esca est q; datur auibus piscibusve ad decipiendum: quo fit Inesco as. z Escarius z Esculentus: adiectiua: z Esito.
Escarius a. um. quod ad escā pertinet: vt escaria vasa. Pl. Ad escaria vasa totū rubēs vitū nō trāslucēs. Escaria mensa in qua hoies epulant.
Esculentus a. um. qd ad edendum pertinet. Pl. li. r. Accipit res totius massilē hūmi segitā: nihil escu/ tenti rapere vnq; er fuerum ferculis. Dico. ad Es/ sto. poline esculentor. p. delicatiori cur ait: Qd si vo/ lueris respondere te nobili stirpe generatam semp in delicijs/ semper in plumis non posse a vino z escu/ lentioribus cibis abstinere: nec bis legib; viuere di/ strictius. Respondebo. Tuic ergo lege tua.
Esculus arbor glādifera/ q; veteres ex eius fructu escā sumerent.
Esto as. pe. co. frequētatiū est a lupino esum forma tum. Bel. Tdicitur adē de Lyamo non escitaco cum/ erosis fuisse/ scribitur per e.
Echon ciuitas Seon regū amoroz; in terra Galaad.

Esseda penul. cor. vehicula gallozum bitannoziūm; apud belgas primo reperta. Et proptē essedum in/ equo sicut staculum in vehiculo: petroditum in mu/ la est. Sirius de Asturcone. Aut molli pacata celer/ trahit esseda collo. Confunduntur tamen hec. Sue/ in clau. Solit; i gestatorio ludere: ita essedo alueoz; adaptatis ne lusus confunderetur. Dinc essedarū q; esseda regunt.
Essedones sunt asiatiorum scytarum populū: quibus teste herod. lib. iiii. histo. Dnos est parentum. fure/ ra cantu prosequi z congregatis proximis cadauera ipsa pecudum admixtis carnibus comedere: qui ossa capitum suozum parentum auro cincta in poculozū tradere ministerium asserunt.
Essei Iudei. Nam tria iudeozum dogmata (vt scribit Iosephus) extiterē pharisi; saducei z essei. Et hi qui dem Essei ab vrbib; z vino z carnibus abstinerūt semp z quondiam ieiuniū verterunt in natura.
Essentia sit ab infinitiū esse: z idem est quod esse/ quā/ do nominaliter accipit: quale est apud persū. Velle suum cuiq; est. At enim velle idem est quod volun/ tas: z scire ipsum quod scientia: z posse ipsum qd po/ tētia z viuere ipsum quod vita: ita esse ipsum est qd essentia. Aug. lib. vii. de ciui. dei. Sic ab eo quod est sapere vocatur sapientia: sic z ab eo qd est esse vo/ catur eētia: nouo quidē nomine quo vsi veteres nō sunt lacini sermonis auctores: sed iam nostris tēpo/ ribus vsitabo: ne deesse etiam lingue nostre qd gre/ ci appellant ουσια. Hoc enim verbum e verbo ex/ pressum est: vt diceretur essentia. Dinc essential: qd est essentia: z essentialiter secum essentiam.
Esto futuri temporis imperatiui. Interdum concedē/ tis aduerbium est. Virgil. Esto egram nulli quondā/ scere mariti.
Esurius/ esuritus/ esurigo z fames idē sunt: hoc est edē/ di auditas.
Esurio is. penul. cor. iui item. cupio edere absolutū est q; z cum aculariū inueniatur. Aug. Et fructum pietatis quem debuerat: quēq; in eis dñs esuriebat fere recusabant. Ambro. Qui verbum in interiorib; animi receperunt: alimēti celestis z fontis vbertate recreati esurire z sitire non possunt: hoc est famē z si/ tim pari. Quintilia. Pater filios esurit.

E Ante T

Et coniunctio: sed greca est Te per literarū transposi/ tionē: etiā hoc latini susceperunt: modo copulatiua: vt Licero eloquē fuit z philosophus/ duplicaturq; interdū ac completiua est in diuersis rebus: vt Te admirantur z ciues z hospites. Virgil. Vultū ille z terris iactatus z alto. Dodo causalis: vt Quorū Iobitus quo iam grauior pelias z vulnere tardus Alpsi. pio etiam. Dodo interrogatiua seu epleri/ ua: vt Et que tāta fuit romā tibi causa videndi. Do/ do indignatiua: vt Et quisq; numen iunonis adoret: Pterea aut supplex aris imponit bonozem. Do/ do confirmatiua: vt Et dubitamus adhuc virtutē ex/ tendere factis. Ponitur interdum pro id est. Plau. Lunos natos iam seraginta z senex. Interdum pro/ etiam. Quinti. Tamen si quid aduersus te ipse com/ misit sit hostis z meus. Virgil. Nat; z ipse dea. In/ terdum p. quia. Idem Audieras z fama fuit. Quin/ tilia. Das primū audiat puer: darum verba effinge/ re imitando conabitur: z natura tenacissimi sum/ eo/ rum/ que mollibus animis percipimus. Plerūq; sen/ tentiarum initijs competit. Idem: Et finite quidem/ sunt partes duę quas hec professio pollicetur. Deter/ uit etiam affectui z quasi interrogādi vim habet. Li/ ce. Et sunt qui de via appia loquantur: taceant de ci/ ria. Interdū ponitur p. aduerbio ordinādi: vt Lora